

med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

Ved lov nr. 272 af 3. maj 1989 blev der som anført i pkt. 2.2.1. med virkning fra den 1. juli 1989 gennemført en gennemgribende forenkling af straffelovens bestemmelser om vold i §§ 244-246. Samtidig blev der – som en konsekvens af, at sondringen i den dagældende § 249 i straffeloven mellem § 246-skader og andre skader ikke kunne opretholdes med den ændrede opbygning af straffelovens §§ 244-246 – gennemført en ændret formulering af straffelovens § 249 af redaktionel karakter. Der tilsigtedes ikke realitetsændringer med den ændrede formulering af bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1988-89, tillæg A, sp. 2871.

2.3.1.3. Forsætlig fareforvoldelse

Straffeloven indeholder i § 252 en almindelig regel om forsætligt fareforvoldende handlinger. Efter § 252, stk. 1, straffes med fængsel indtil 4 år den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde voldrer nærliggende fare for nogens liv eller førlighed.

§ 252, stk. 1, er et konkret faredelikt. Det indebærer, at der i det enkelte tilfælde skal kunne føres bevis for, at der objektivt set har været fare for en anden persons liv eller førlighed. Subjektivt kræves, at gerningsmanden har handlet med forsæt, dvs. kendskab til situationens omstændigheder og bevidsthed om, at der forvoldes fare. Faren skal efter bestemmelsens ordlyd have været »nærliggende«. I dette udtryk antages at ligge et krav om, at der har været tale om en åbenbar og væsentlig risiko for følgenes indtræden. Der henvises til Knud Waaben, *Strafferettens specielle del*, 5. udgave (1999), s. 24-25.

I praksis har straffelovens § 252, stk. 1, navnlig fundet anvendelse i tilfælde af farlige knivkast, affyring af skud, f.eks. under jagt, på gaden eller i private haver eller fra altaner og vinduer og ved hasarderet kørsel.

Straffelovens 252, stk. 2, indeholder en særlig regel, hvorefter den, der på hensynsløs måde forvolder fare for, at nogen smittes med en livstruende og uhelbredelig sygdom, straffes på samme måde som i stk. 1. Bestemmelsen i stk. 2 er indsat ved lov nr. 431 af 1. juni 1994. Der henvises herom til Folketingstidende 1993-94, tillæg A, sp. 8773-8782, tillæg B, sp. 1735-1740 og 1815-1818, og Folketingets forhandling, sp. 10586-10603 og 11763-11784 samt 11962-11966. Baggrunden for ændringen var, at Højesteret i en dom af 14. april 1994 (Ugeskrift for Retsvæsen 1994, s. 520) havde fastslået, at der ikke var grundlag for an-

vende straffelovens § 252 (nu straffelovens § 252, stk. 1) på en person, der gentagne gange havde haft ubeskyttet seksuel omgang med nogle kvinder, uanset at han var bekendt med at være hiv-smittet. Ved lov nr. 468 af 7. juni 2001 blev bestemmelsen i § 252, stk. 3, indsat. Efter denne bestemmelse fastsætter justitsministeren efter forhandling med sundhedsministeren, hvilke sygdomme der er omfattet af stk. 2. Samtidig udgik ordene »gentagne gange eller under i øvrigt særligt skærpende omstændigheder« af § 252, stk. 2. Ved bekendtgørelse nr. 547 af 15. juni 2001 er det fastsat, at bestemmelsen omfatter hiv/aids (humant immundefekt virus/erhvervet immundefekt syndrom).

2.3.1.4. Færdselsloven

Ved lov nr. 498 af 7. juni 2001 om ændring af færdselsloven (Skærpelse af straffen for grove færdselslovovertrædelser og indførelse af kørselsforbud) blev der med virkning fra den 1. juli 2001 indsat en ny bestemmelse i færdselslovens § 118, stk. 4, der giver mulighed for at idømme fængselsstraf i tilfælde af særlig hensynsløs kørsel, hvor der ikke samtidig foreligger en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om vold, forsætligt eller uagtsomt manddrab, grov uagtsom legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse mv. Bestemmelsen i færdselslovens § 118, stk. 4, får således selvstændig betydning, hvor det ikke vil være muligt at idømme fængselsstraf efter straffelovens bestemmelser. Der henvises til Folketingstidende 2000-01, tillæg A, s. 7019-7040, tillæg B, s. 1408-1410, og Folketingets forhandlinger s. 7887-7893, 8580 og 9225.

Som eksempler på bestemmelsens anvendelsesområde er i bemærkningerne bl.a. nævnt grov kap- eller væddekørsel på gade og vej eller grov chikanekørsel, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, s. 7023.

For så vidt angår spørgsmålet om strafudmåling fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at det er nærliggende at tage udgangspunkt i strafniveaue for frihedsstraf for de mindst alvorlige tilfælde af spirituskørsel. Det vil således være naturligt, at strafpositionen i førstegangstilfælde svarer til strafpositionen ved de mindst alvorlige tilfælde af spirituskørsel, f.eks. 10-14 dages fængsel. Dette udgangspunkt kan fraviges såvel i skærpende som formildende retning – herunder til bødeområdet – afhængig af forholdets karakter inden for strafferammen på fængsel i indtil 1 år. Det forudsættes endvidere i bemærkningerne, at frihedsstraffen i almindelighed gøres betinget på vilkår af, at den dømte udfører samfundstjeneste, og at der i disse tilfælde idømmes en tillægsbøde på 1.000 kr. pr. 25.000 kr. årlig bruttoindtægt. Hvis kørslen er foregå-